

І цей листочок

Володимир Свідзінський

І цей листочок,
Як я, – єдиний:
Не був ніколи
І знов не прийде,
Дитя і плеканець
Одної весни.

І цей листочок,
Як я, уп'ється
Любов'ю неба,
Землі красою;

І він пізнає
Таємну волю
І в творчій пориві
Розкриє серце
Яскравим цвітом.

Та осінь повіє
Холодом зорнім,
Блиском зловісним,
І він поникне,
І рідна гілка
Віддасть покірно
Свою дитину
Землі байдужій.

Листочку ярній.
Чи ти щасливий?
Нічим,
нічим я
Не більший від тебе.